

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռ.
Առանձին համարները 7 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 օպէկ.

ВЪ НАСТОЯЩЕМЪ 1890 ГОДУ
АРМЯНСКАЯ ГАЗЕТА

XVIII ГОДЪ. „МШАКЪ“ ГОДЪ XVIII.

Издается въ Тифлисъ по прежней программѣ.
Подписная цѣна: на годъ 10 руб., на 11 и 10 мѣс.—9 руб., 9 и 8 мѣс.—8 р., 7 мѣс.—7 р., 6 мѣс.—6 р., 5 мѣс.—5 р., 4 мѣс.—4 р., 3 мѣс.—3 р., 2 мѣс.—2 р., по мѣсячно по 1 руб.
Подписка принимается въ Тифлисъ, въ конторѣ редакціи (уг. Базарной и Баронск., д. Тамашевой), а также въ павильонѣ Хидекеля и на Сіонск. ул. въ конторѣ Мирза Теръ-Григорьянца.
Адресъ для всей Имперіи: Тифлисъ редакція «Мшакъ».—Для загранич. подпис.: Tiflis, rédaction du journal arménien «Mschak».
Плата: за объявленія 2 коп. со слова. На первой страницѣ не печатаются никакія объявленія, кромѣ траурныхъ и редакціонныхъ. Съ объявленій печатаемыхъ не менѣе 10 разъ, дѣлается значительная уступка.
Редакторъ-издатель Григорій Арипуни.

ԱՐԻՆ ԴԱՏԱԼԻԱ ՊԱԼԱՍՏԱՆԵԱՆ պատիւ ունի խնդրելու իր հանգուցեալ ա-
մուսնու, ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՊԱԼԱՍՏԱՆԵԱՆԻ ազգականներին, ծանօթներին և նրա նախ-
կին աշակերտներին, շնորհ բերել շաբաթ, փետրվարի 17-ին, Վանքի մայր եկեղե-
ցին, ուր պատարագից յետոյ կատարվելու է հանգուցեալի հոգեհանգիստը, նրա
մահուան տարեդարձի առիթով:

1—2

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Բագուի Մարգարիտ-
կան ընկերութեան ընդհանուր ժողովը. Ներքին
լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Աստֆիէ գե-
ղացիների բրոշիւրը. Արտաքին լուրեր.—ԽԱՌՆ
ԼՈՒՐԵՐ.—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ԲՈՐՍԱ.—ՅԱՏԱՐԱ-
ՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Կորածներից մե-
կը.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲԱԳՈՒԻ ՄԱՐԳԱՐԻՏԱՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԴ-
ՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎ

Յունվարի 27-ին երեկոյեան կայացաւ Մարգա-
րիտկան ընկերութեան ընդհանուր ժողովը, բայց
որովհետեւ նոյն երեկոյեան անհար եղաւ բոլոր
հարցերը վճելու, ուստի ժողովը շարունակվեց
և վերջապա յունվարի 29-ին Ընդհանուր ժող-
ովը նախ ծանօթացաւ անցեալ տարվայ մուտքի և
ծախարի հետ, ապա զբաղվեց անպաշտ տար-
վայ նախահաշիւը ընկերութեան օրի հետ զուգընթաց
խոսակցելու քանի մի կարեւոր հարցերի մասին:
Անցեալ տարվայ մուտքը հետեւեալն է. Նոր
անփութիւն անդամներից 1,335 ռ., Աղաւան եղ-

բայրներից ի յիշատակ իրանց հանգուցեալ եղբ-
րը՝ 1,000 ռ. և Հախումեանից իր հանգուցեալ
կնոջ յիշատակին՝ 100 ռ., նոյնպէս մէկ խաղա-
կական տոմսով տարված է 1,000 ռ. (խաղա-
պէս 950 ռ.): Յիշեալ գումարները վերաբերում
են անձեռնմխելի մայր գումարին: Գարձուածա-
կան գումար ստացված է՝ մայր գումարի տոկոսը
4,224 ռ. 18 կ., խաղատոմսերի կարոններից 213
ռ. 75 կ., ընկերութեան նկուղի վարձ՝ 112 ռ. 75
կ., զրկիզնից և պրէմիա 10 ռ. 41 կ., տարե-
կան անդամներից 95 ռ. և զանազան նուիրաբե-
րութիւններից 225 ռ., նախընթաց տարվանից էլ
մնացած է եղել 22 ռ. 65 կ.: Ամբողջ զարձա-
ծական գումարն է 4,903 ռ. 74 կ.: Ուրեմն հըռ-
չակաւոր Մարգարիտկան ընկերութիւնը մի
տարվայ ընթացքում գործելու համար ունեցել է
միայն 4,903 ռ. 74 կ., որ, ինչպէս տեսնում էք,
մի մեծ բան չէ: Եւ ինչ տեսակ է գործադրված
այդ անշան գումարը: Երբ հազար ռուբլի տա-
ծ է Բագուի ծխական դպրոցին (առիւծի բաժին),
մնում է ուրեմն 1,903 ռ. 74 կ.: Այդ գումարից
ծախսված է ընկերութեան ծառային 60 ռ., տոմ-
սակների պահանջագրութեան համար 65 ռ. 15
կ., հին շինութեան ապահովագրութեան՝ 30
ռ. 22 կ., քսանհինգամեակը տօնելուն՝ 161 ռ. 25
կ., տպագրական և փոստի ծախս 35 ռ. 98 կ.,

չինչ, միայն հանգամանքները այդպէս էին դա-
տաւորվել....

Ամեն բանից զրկված, հասարակութիւնից
մերժված՝ ուր գնայ անօգնական, գեղեցիկ և ե-
րիտասարդ Մաշոն....

Նա գնաց պառաւ Գեթեմանի մօտ: Գեթեմանը
բարեկից է: Քանի անգամ նա առաջարկել է
Մաշոն իր մօտ ապրել, իր աղջկը դասնալ-
ինչու չը համաձայնվել, ինչու մերժել.... Մաշոն
բարեկեցութեամբ բարեկեցութեամբ պատասխանելու ոյժ
և կարողութիւն չուէր իր մէջ, ուստի չէ վա-
խենում Գեթեմանի մօտ պարտքի տակ մնալ:
Վերջապէս նա գնաց Գեթեմանի մօտ: Գեթեմանը
ուրախութեամբ ընդունեց նրան:

Բարեկեցութեամբ—որքան հոգ է տանում նա
Մաշոն վրա.... Նա նրա համար նոր շորեր կա-
րել տուեց, հագցրեց, մինչև անգամ դարձրեց
նա ինքն իր նման: Նրան կեղտոտ գործերին մօտե-
նալ—Մի խօսքով աղջկի-պարոնի պէս է պա-
հում նրան. իսկ ինչպէս շոյում, փայփայում է
նրան, կարծես հէնց իր հարազատ աղջկից լի-
նէր:

—Վայ, շար լեղունքը չորանաւ Գեթ մի էն-
այիս աղջկի պիտի տամ, որ բոլորի աչքը տառա-

դործաւարական ծախս 68 ռ. 46 կ., հին շինու-
թեան կարկաստանաց համար 9 ռ. 85 կ., մի շը-
վէշացու դազաղի վրա պսակ է դրած 40 ռ.:
Գումարն է 470 ռ. 91 կ., որի մի կօպէկն էլ
բարեգործութիւն չէ կարելի համարել: Վերջի-
շաւ 1,903 ռ. 71 կ. հումարից դուրս գալով
470 ռ. 91 կ., մնում է 1,432 ռ.—83 կ.: Այդ
գումարից 150 ռուբ. ուղարկված է որդեգիր Ղա-
րաջեանցին, 130 ռ. տրված է տեղիւ ընտանեկան
դպրոցին, իսկ մնացեալ 1,152 ռ. 83 կ. ուղարկ-
ված է Եօթն գիւղական և Գաւառական դպրոց-
ներին, որոնք համարեա բոլորն էլ գտնվում են
անբաւարար դրութեան մէջ, ուրեմն զուցէ օ-
գուտ բերելու փութարէն շնաց են բերում և ըն-
կերութեան նպատակն էլ իզուր կորում է: Ահա
այդ է ընկերութեան կատարած գործերը:

Այժմ խօսենք ընկերութեան խորհրդի գոր-
ծունէութեան մասին: Բայց պէտք է բացա-
տրել, թէ ես ինչ եմ հասկանում «խորհրդի
գործունէութիւն» ասելով: Օրինակ ընկերու-
թիւնը ունի մի նկուղ, որ քրէնով է տը-
ւած. այդ նկուղի քրէնը ստանալու համար մի
առանձին ընդունակութիւն կամ աշխատութիւն
հարկաւոր չէ: Կամ թէ ընդհանուր ժողովը որո-
շում է մայր գումարի տոկոսը ստանալ և յանձ-
նել ծխական դպրոցին. այդ որոշումը կատարե-
լու համար նոյնպէս մի առանձին եռանդ հա-
կաւոր չէ: Սրանց նման գործերը կարող է կա-
տարել և մի ամենահասարակ մասկանցու-
որովհետեւ ոչ չէ կարող մի նկուղ քրէնով առ-
ջայց ելթ ընկերութիւնը ընտրում է ուժը անձից
բաղկացած մի խորհուրդ, որոնք գրեթէ ամենքն
էլ ընդունակ, զարգացած և դիրք ունեցող մար-
դիկ են, կը նշանակէ ընկերութիւնը առաւել բար-
ձրը ակնկալութիւններ ունի իմ համոզմամբ խոր-
հրդի գոյութիւնը նրա համար է, որ նա բազմա-
ցած լինելով «ուժեղ» անձնաւորութիւններից, կա-
րողանալ մի կողմից աւելացնել մուտքը զանազան
հանդէսներով, նուիրաբերութիւններով, բազմաթիւ
անդամներ գտնելով և այլն.... Միւս կողմից
վերահսկէ, որ ընկերութեան ձեռքով ծախսվող
խրաքանչիւր կօպէկը անհետ անհետ չը կորչի...
Ահա այս տեսակետից է հարկաւոր խրաքանչիւր
տարի գնահատել խորհրդի գործունէութիւնը:

Վերաբերեալ մուտքին խորհրդի անցեալ տար-
վայ աշխատութիւնը չնչին է: Հանդէսներ չեն
տուած, նուիրաբերութիւնները համարեա բոլորն
էլ խորհրդին առաջարկված են, և ոչ թէ խոր-
հրդի աշխատութեամբ են ստացված, նոր տարե-
կան անդամներ բոլորովին չեն աւելացրած: Ըն-
կերութիւնը ունի այժմ միայն 19 տարեկան ան-
դամներ:

Անցել էր մի քանի ամիս: Մի օր Գեթեմանի
մօտ եկաւ մի երիտասարդ աստիճանաւոր և ա-

ռանձին երկար խօսեց նրա հետ: Երբ նա հեռա-
ցաւ, Գեթեմանը յայտնեց Մաշոն, որ այդ աստի-
ճանաւորը խելագարի պէս սիրահարվել է նրա
վրա և ուզում է անպատճառ նրա հետ պսակ-
վել: Մաշոն իր ականջներին չէր կարողանում
հաւատալ—ինչպէս այդ աստիճանաւորը սիրա-
հարկել է իր վրա, ուղում է պսակվել իր հետ,—
ցնորը չէ սա: Բայց ոչ, Գեթեմանը այնպէս բարի
է, որ սուտ չի ասի: Նա այնպէս նրան սի-

րահեց, մինչդեռ եթէ խորհուրդը թեթեւ աշ-
խատութիւն գործ դնէր, ընկերութիւնը կունենար
մի քանի հարիւր տարեկան անդամներ: Կարճ
ասած, մուտքին վերաբերեալ աչքի են ընկնում
միայն 14 նոր անփութիւն անդամներ, բայց հարց
է թէ սրանցից քանիսն են խորհուրդը գտել, և
քանիսը իրանք են խորհրդին գտել....

Միւս կողմից, որքան տեղեկութիւններ է
ձեռք բերել խորհուրդը նպատակ ստացող գիւ-
ղական դպրոցների դրութեան մասին, որքան
է քննել նրանց բարեբեւոլ հարցը, որքան
սիրտ և եռանդ է ներշնչել իր նախկին և ներ-
կայ որդեգիրներին, որքան նոր հարցեր է դար-
ժեցրել, կամ թէ որքան է առաջ տարել կիսատ
մնացած հարցերը.... Որտեղ մնաց կիրակնօրեայ
դպրոցի հարցը, շրջիկ քարոզչի հարցը, տէր-Փա-
ղէտի որդեգրի հարցը.... Վերջապէս վաղուց
է յանձնված խորհրդին, որ աշխատէ փոքր առ-
փոքր վերացնել ընկերութեան ուսման փոքր
ծխական դպրոցի ծանր լուծը: Ինչ է արել խոր-
հուրդը այդ ուղղութեամբ:

Հիմա տեսնենք թէ ինչ է մտադրել անելու
ընկերութիւնը ներկայ տարվայ ընթացքում: Նա-
խահաշիւ մէջ համարեա օչինչ չը կայ, այսինքն
նոյն փոքրը պիտի ստացվին և նոյն կերպով
բաժանվին, ինչպէս և անցեալ տարի: Ուստի
կանցնեմ այն հարցերին, որոնցով զբաղվեց ընդ-
հանուր ժողովը:

Կարող չինութեան հարցը: Այն փառաւոր ե-
րեքյարկան շինութիւնը, որ ընկերութիւնը չի-
նում է Բագուի ծխական դպրոցի անունով, այս
տարի կիսատ է թողված, փոքր սպառված լինե-
լու պատճառով: Մի կողմը թողնելով երբորդ
յարկի շինութիւնը, դեռ առաջին և երկրորդ
յարկը վերջացնելու համար անհրաժեշտ է մօտա-
ւորապէս ջրան հազար ռուբլի: Ընդհանուր ժո-
ղովը որոշեց որ յիշեալ գումարը հանդանակվի
ժողովրդին, և սրա համար մի յանձնաժողով ըն-
տրվեց:

Բագուի ծխական դպրոցներին տալիք նպաստը
վերացնելու հարցը: Խորհուրդը առաջարկում էր
այս տարի 600 ռուբլի սպասարաններ, իսկ աւագ
քանանան (ծխական հոգաբարձութեան նախա-
գահը) խնդրում էր, որ մինչև այժմ տուած 3000
ռուբլու վրա հոգեմ 300 ռուբլի էլ աւելացնել
(կեցցէ!!): Ընդհանուր ժողովը որոշեց ոչ աւելաց-
նել և ոչ սպասարաններ այս տարի, քանի որ ար-
դէն դպրոցը իր սննդը կազմել է: Ուրեմն հարցը
դարձեալ յետաձգվում է.... Առհասարակ շատե-
րը կամենում են, որ յիշեալ նպաստը միշտ շա-
րունակվի և ահա թէ ինչ փաստեր են բերում:

Իրում է, ինչպէս կարելի է կառուցել նրա խոս-
քերի վրա.... Մաշոն հաւատաց և ուրախութիւն
նից չը գիտէր ինչ անէր:

Երեկոյեան եկաւ ինքն աստիճանաւորը և ար-
դէն ինքն երես առ երես յայտնեց իր սէրը և
մտադրութիւնը: Կանկալածեալ տեղիք չը կար
Գրանից յետոյ նա սկսեց ամեն օր գալ: Մաշոն
ևս սիրեց նրան իր սիրոյ կարոտ սրտի ամբողջ
Ֆերմութեամբ: Գեթեմանը կրկնում էր ամեն օր
թէ ամեն բան վերջացած է արդէն, թէ շուտով
կը լինի նրանց հարսանիքը, որին այժմ մի քանի
հանգամանքներ արգելք են լինում, թէ վստահ
կարող է լինել իր անհեղձեան վրա և այլն....
Մաշոն հաւատաց և իրան ամբողջապէս նուիրեց
սիրոյ հրապուրանքին.... Գեթեմանը քալել արված
էր, նա սքըմեց.... Բայց ինչ երջանիկ է նա զգում
իրան.... Խաբերայ սէր....

Անցան էլի մի քանի ամիսներ: Մի օր Գեթե-
մանը վրդովված ու կատաղած կերպով յայտնեց
Մաշոն, որ այդ լիբը աստիճանաւորը իրանց
խաբել է, որ նա տեղափոխվել է ուրիշ քաղաք
և յետ է կանգնել իր խօսքից:

Այդ անսպասելի հարուածը Մաշոն համար մի
անբուժելի վէրք էր:

Սրանք առում են. եթէ ընկերութիւնը նպատակ ունի իր ֆաբրիկայի ծախսերը իր արտադրանքով տարել, ապա ծախսերը հոգաբարձութիւնը ստիպւած կը լինի նոյն գումարը առնել ֆաբրիկայի հասարակութիւնէն: Ընկերութիւնն էլ պահւում է ֆաբրիկայի հասարակութեան օժանդակութեամբ, ուրեմն «Սիմ-Սիմ-Սիմ»-ը իսկ սրանց հակառակորդները արտադրանքները կը կտրուի: Ընկերութիւնը դարձած անհատական գումարի համար ֆաբրիկայի ստանում է իր արտադրանքի տարի միայն մի երկու հարիւր ռուբլի, իսկ ընկերութեան զլխաւոր եկամուտը ոչ թէ ֆաբրիկայի հասարակութիւնից է ստացւում, իր արտադրանքի տարի, այլ ստացւում մայր գումարի տոկոսից: Իսկ մայր գումարը չէ պատկանում ֆաբրիկայի հասարակութեան, այլ պատկանում է հայոց Մարգարիտեան ընկերութեան, որի նպատակն է դործել ուսումնայայտ այն քաղաքներում և գիւղերում, որոնց աւելի անհրաժեշտ օգնութիւն է հարկաւոր, և ոչ թէ նախ ֆաբրիկայի չէլիքը: Երանք և ապա փշրանքները չարտէ այն տեղերը, ուր հաստատ օգնութիւն է հարկաւոր: Գոյս ունենք որ ապագայում աւելի կը հասկացվի այս ճշմարտութիւնը:

Մասնաւոր գիւղի խնդիրը: Շամախու թեմի առաջնորդը դիմում է ընկերութեան խնդրելով, որ տարեկան 300 ռ. նոստատ նշանակվի Շամախուց վեց վերստ հեռու գտնվող Մասնաւոր գիւղում մի քանիսն պահելու համար, որը կարողանար և ուսուցչութիւն անել: Առաջնորդը խնդրում է առանձին ուսուցչութիւն դարձնել իր խնդիրը, որովհետեւ յիշեալ գիւղը չունենալով քանիսնայ ընկել է «հաւաքան» աղանդաւորների ճանկը: Ընդհանուր ժողովում այդ հարցը մեծ հետաքրքրութիւն չարթոյց, երբ նկատողներ եղան, թէ ոչ միայն Մասնաւոր, այլ և Շամախու գաւառի շատ գիւղեր նոյն դրութեան մէջ են: Բայց որովհետեւ ընկերութիւնը միջոցներ չունի հարցը լայն կերպով վճարելու, ուստի ցանկութիւն յայտնվեց առ այսմ Մասնաւորի օգնել: Միայն թէ չաւտելու սատարի տարակուսում էին, թէ մի գուցէ Մասնաւորի համար ձեռնարկով չոր և է կոչկաւար, որը չյօնքը չի նկատու փոխադէմ, աչքն էլ դուրս հանէ: Ուստի ընդհանուր ժողովը որոշեց հետեւեալ կերպով. «Ընկերութիւնը խոստանում է տալ տարեկան 300 ռուբլի այն պայմանով, որ առաջնորդը անպատճառ նշանակէ մի այնպիսի անձնաւորութիւն, որը համապատասխան լինի իր կոչմանը, և ոչ թէ բաւականանայ մէկին պատկերով, միւսին թաղելով...»

Երկրի քարտէզի հարցը: Երբ թէ չորս տարի է արդէն, որ ընկերութեան անդամներից մէկը խոստացել է տարեկան 800 ռ. չարունակ վճարել, որ այդ փողով պահվի մի քարտէզի, գիւղերում և քաղաքներում քարտէզներ համար: Խորհուրդն էլ իր կողմից դիմել է ուր հարկն է, բայց մինչև օրս ոչինչ չէ իրագործված: Չարունակն էլ այդպիսի անտարբերութիւն հողեր վարչութեան կողմից... և յետոյ դանդաղում են թէ՛ ազանդները տարածվում են: Ժողովուրդը ծարու է «Աստուծոյ խօսք» է պահանջում, հարկաւոր փողն էլ կայ, բայց քարտէզ չէ նշանակվում: Կարծում եմ, որ խորհուրդն էլ իր կողմից թող է վերաբերվում գործին, որ այդպէս ձգձգվում է: Ընդհանուր ժողովում մի քանի ան-

գիւթեանը սկսեց միմիարեւ Մաշոյն, խոստանալով նրանից աւելի լաւ փեսացու ճարել: Մի շաբաթ չանցած նա ուրախութեամբ յայտնեց, որ ճարել է արդէն մի շատ հարուստ փեսացու: Երեկոյան նորից բերեց այդ նոր փեսացուն, որ մօտ 45 տարեկան մի հաստաւոր վաճառական էր: Նա բերել էր շատ ընծայներ Մաշոյն համար, որոնք չլացնելու չափ զբաւել էին Մաշոն օչինչ չստեց այդ նոր փեսացուի դէմ, միայն առանձնապէս նկատեց իր բարեբաղնակը, որ նա շատ ծեր է իր համար:

— Իսկ ինչքան փող ունի... մի առանձին եղանակով բացականչեց ֆեթեանը պատասխանի տեղ:

Մաշոն լսեց: Երկու շաբաթ չանցած այդ նոր փեսացուն փոխարինեց մի երրորդը: Այդ ժամանակ միայն Մաշոն հասկացաւ, թէ ինչ է դարձել իրան իր բարեբաղնակը և թէ ինչ բաներ էին այդ փեսացու կողմանից: Խաբէութիւնը պարզ էր և զգուշիկ, բայց մի անգամ անզգոյշ սրբողը, մանաւանդ Մաշոյն դրութեան մէջ, այլ ևս կանց առնել անկարող է:— Եւ մինչև վերջը պիտի դնայ...

դամներ միանալով վերոյիշեալ անգամի հետ, խոստացան իր արտադրանքի տարի 1500 ռուբլի վճարել և յանձնեցին խորհրդին աշխատել, որ չուտով որոշվի ցանկալի քարտէզը:

Խօսվեց նախապէս քանի մի անշնչաւ հարցերի մասին, որոնք առանձին նշանակութիւն չունեն: Խորհրդի անդամներից երկուսը հրաժարվել էին և նրանց տեղ երկու նորերն ընտրվեցան: Մի քանի նկատողութիւններ էլ կանեմ ընդհանուր ժողովի և խորհրդի մէջ կարգադրած տեղեկագրի վերաբերմամբ: Ժողովը բոլոր հարցերի մէջ վաւերում էր, բաւականաչափ չէր ըննում, նախագահն էլ աշխատում էր չուտ վերջ տալ հարցին, փոխանակ թող տալու, որ ամեն ցանկացող իր կարծիքը յայտնէ: Տեղեկագիրը բաւականաչափ մանրամասն չէր: Ուրիշակ, մատենադարանի մասին յայտնված էր, թէ այդքան մօտեց է ունեցել, այդքան ծախս, բայց թէ որքան է նա բաւականացրել հայ ընթերցողի պահանջը, ինչ ուղղութիւն ունի և այլն, ոչինչ յայտնի չէ... Յայտնում են թէ այս ինչ որդեգրին ուղարկված է այդքան փող, բայց թէ պարօնը չարունակում է դասեր լսել արդեօք և ինչ ուղղութեամբ, ունի նա արդեօք բաւարար կենք, թէ արդէն փաշայն է իր մարմնի առողջութիւնը, ուստի և իր ծովը է զգուշ ընկերութեան նպատակը... Զանկալի էր, որ այդ տեսակ հարցեր ի նկատի առնելիս այսուհետեւ տեղեկագիր կազմելու: Եւ առհասարակ յուսով եմ, որ իմ նկատողութիւնները չեն մնայ ապագայում որդէն «ձայն բարձրագոյ յանապատի»:

Ս. Թ.

ՆՅՈՒՆԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

Փետրվարի 14-ին Ներսիսեան դպրոցում տօնվեց դպրոցի հիմնադրի՝ Երջանկալի Երանցի հիշգրտութիւնը: 33-րդ տարեդարձը՝ դպրոցի փոքրիկ՝ բայց բաւական խնամքով պատրաստած դահլիճում խմբված էր երկու սեռի բազմութիւն: Վաճառի երեւոյցում պատարագ և հոգեհանգիստ կատարելուց յետոյ՝ հանդէս կատարվեց դպրոցի դահլիճում: Հանդէսը բացվեց եկեղեցական մի երգով: Ապա դպրոցի տեսուչ պ. Սպենդիեան երկուսը, որից երկուսը հետեւալը. դպրոցը այժմ ունի 6 հիմնական դասարան, չորս դուզընթաց և մի պատրաստական դասարան: Դպրոցի աշակերտների թիւը այժմ 347 է, որոնցից 23, որդեգրեան, իսկ մնացածները՝ երկուսն էլ Աշակերտների ամենամեծ մասը վաճառականների որդիք են, ապա զայն ևս քանակութեան կողմից՝ արհեստաւորների որդիք: յետոյ՝ երկուսը օրհներդ իր զիջ է մի չնչին մասը՝ հոգեհանգիստների և ուրիշ պարագանքի մարդկանց որդիք: Աշակերտներից 181 հոգի թիֆլիսեցիք են, իսկ մնացածները՝ զաւառներէ: Կան և աշակերտների թիւը բացառաւորապէս և Պարոնկաստանից, թէ է շատ անշնչաւ թուով: Դպրոցի ուսուցչական խումբի անդամների թիւը 22 է: Տեսուչը իր տեղեկագրի մէջ մանրամասն կերպով կանգ առաւ դպրոցի ուսումնական դրութեան դանդաղ կողմերը: Կան և իր հաշիւ վերջում մատնանիշ արեց, որ տարաբաղաբար մեր ընտանիքները

չեն աշակերտ դպրոցին՝ երեխաները դատարանաւորութեան գործում: Պ. Սպենդիեան չնորհաւարութեան արժանի մի փորձ է անում, ցանկանալով մանրամասնաբար ծանօթացնել հասարակութիւնը դպրոցի ներքին դրութեան հետ, մի երեւոյթ, որ առաջ տեղի չէր ունենում Ներսիսեան դպրոցում: Ուսումնական մասի հաշիւը յետոյ հոգաբարձուներից մէկը, հերթապահ հոգաբարձու պ. Նաւարդեան, կարգաց դպրոցի տնտեսական մասի հաշիւը, որից երկուսը, որ դպրոցի մասը մօտ 47 հազար ռուբլի է և մատաւարապէս այդքան էլ ծախս: Հոգաբարձական հաշիւ վերջում, նորից խօսեց երկու Ներսիսեան դպրոցի մի շատ հին ցաւի մասին, այն է նոր շինութիւնը կառուցանելու մասին: Քանի տարի է արդէն խօսում են այդ մասին և մինչև այժմ ոչ թէ միայն ոչինչ չէ արված, այլ և յոյս էլ չը կայ, որ շուտով մի բան լինի, որովհետեւ, ինչպէս երեւց հաշիւը, շինութեան համար մինչև այժմ յետ դրած փողը միայն 17 հազար ռուբլի է: Հոգաբարձութիւնը իր յոյսը հասարակութեան կազմակերպչական վրա է դնում: Դպրոցի շինութիւնը կառուցանելու մեծածախս գործում: Հանդիսի վերջում դպրոցի վարժապետներից մէկը՝ պ. Պերճ Պաշեան մի ճառ կարդաց Ներսիսեան Երանցի անձնաւորութեան և նրա արտաւորութեան արժանաւորութիւնների մասին, — մի բան, որ նորութիւն չէ, բայց և այնպէս միշտ հաճելի է լսել: Հանդէսը փակվեց առաջնորդ Մամբրէ եպիսկոպոսի տաած մի քանի խօսքով և աշակերտների համերգով: Չնք կարող չը նկատուի, որ այս տարի ընդհանրապէս Ներսիսեան դպրոցի միշտ փակված կենքի մէջ մի կենդանութիւն է նկատվում, հասարակութեանը աւելի է տրվում աւելի յաճախ մտնելու այդ կղզիացած հիմնարկութիւնը, — և այդ զլխաւորապէս նոր տեսուչ պ. Սպենդիեանի շնորհով:

Այս օրերս վախճանվեց ԹԻՖԼԻՍԻՄ յայտնի մի քանի ուսումնական հնազանդ իրմիտի: Բաբբան է: Կիւլի հոգեւոր անդամներից մէկը՝ ուսումնական աւարտելուց յետոյ, Բաբբան է 1850 թ. ին սկսեց հետազոտել կողմաւոր և Անդրկողմաւոր և սկսեց տպագրել թէ՛ ուսուցչական և թէ՛ այնուհետեւ վրաց լրագրողներում և ամսագրողներում, նմանապէս և առանձին գրքերով մեր երկրին, յատկապէս վրացիներին վերաբերեալ ազգագրական և հնագիտական յօդուածներ: Այլ և այլ ուսումնական աշխատանքայական, հնագիտական և լեզուագիտական ընկերութիւնների անդամ լինելով, հանդուգնաբար յայտնի էր որպէս նուանդոտ և բեղմնաւոր աշխատակից այդ ուսումնական ընկերութիւններին: Եթե անանական թուականներում հանգուցեալը նշանակվեց վրաց լեզուի ցննչող Թիֆլիսում, իսկ վերջին տարիներս նշանակված լինելով այն յանձնաժողովի նախագահ, որին յանձնված էր կարգի բերելու կալուածական յարաբերութիւնները ուսումնական վերջին պատերազմի ժամանակ նոր նուաճված երկրներում, երկու տարի սրանից առաջ Բաբբան է կառուցարարութեան կարգաւորութեան ուղարկվեց պ. Պրիւս, այդտեղի արխիվներում ուսումնասիրելու համար այն կալուածագրերը, որոնք վերաբերում էին նորոգութեան երկրներին հողատերերի կալուածական իրաւունքներին: Բաբբան է մահուամբ

վրաց ազգագրական և հնագիտական գիտութեանը կորցնում է իր միակ լուրջ և տոկուն հետազոտողին:

Գրամաններների գործի ընկերութիւնը ԹԻՖԼԻՍԻՄ նահանգական դատարանում վերջացաւ փետրվարի 10-ին: Կէս գիշերին դատարանը կայացրեց իր վճիռը, որի գործութեամբ տասն և երեք հոգի մեղադրվածներից ութ հոգի դատապարտված և մեղադրվածներով, որոնց թուում և հին-նախնի անցիլ քանանայ Սարգիս Օրբելեանց (4 տարեկան ժամանակով), իսկ հինգ հոգի, այն է՝ քանանայ Գրիգոր Մանգակունի, թուրք կին Բաւա-խանում աւագ-սերկաւագ Գիւնիսիս Ղամադեանց, Առաքել Պետրուզով և Արտեմ Բէթանով, — արդարաց բաժն էր:

Փետրվարի 20-ին յայտնի չվեցաւ երգչուհի Կոյրապետուրային սօսարան, Ամա Յոստրեմ, տալու է Թիֆլիսի թատրոնում մի կոնցերտ, մասնակցութեամբ Ս. Բարսեղեանի պիանիստի: Թատրոնի տեղերի գները սովորականից բարձր են:

Անցեալ 1889 թ. վերջերս բացվեց ԹԻՖԼԻՍԻՄ Կայսրուհի Մարիա Ալեքսանդրովնայի «Կայսրի ընտանաւորութեան» անդրկովկասեան բաժնի: Այդ բաժնի նախագահուհի ընտրված տիկին Ե. Բ. Երեմեյեւնայ: Ընկերութեան անդամներից մէկը, բժշկապետ Ռէյս, կարգաւոր է կիրակի, փետրվարի 13-ին, մի դասախօսութիւն յօդուած ընկերութեան, հետեւեալ վերադարձը: «Ինչ է անում աշխարհը կողերի վրանց բարեւոյտ համար: Գասախօսութիւնը կարգաւորու է Թիֆլիսի Կրօսեօկի դահլիճում: Սկիզբը կէսօրին:

ՓՕԹԻՅ մեղ գրում են: Ընկեր տարի առաջ տեղական հայոց եկեղեցին ունէր մինչև 800 ռուբլի գումար երեցիկների ձեռքում: Գրանից յետոյ երեցիկների անձնական գործերը ձախողութեան ենթարկվելով, այժմ ևս հասարակութիւնը չը գտնէ թէ ու պիտի տա՞ւ այդ գումարը, քանի որ ահա մի տարի է, որ հին երեցիկները հրաժարեցան է իր պաշտօնից: Եկեղեցական դործերի այդ անորոշ դրութեան մէջ ոչ ոք չէ ուղում յանձն առնել երեցիկների պաշտօնը: Առաջ մասնակ ծխատեղ քանանան է վարում երեցիկների պաշտօնը:

Փետրվարի 12-ին, երկուշաբթի օր, կայացաւ ԹԻՖԼԻՍԻՄ Կրօսեօկի դահլիճներում քաղաքի ֆրանսիական բարեգործական ընկերութեան օգտին պարահանդէսը: Պարահանդիսում կային մի քանի գեղեցիկ զգեստներ, պարերը չարունակվեցան մինչև առաւօտեան ժամը երեքը, կամ չորսը: Վճիռակալաւոր բոլոր տոնաւանները մի քանի ժամ լայ մէջ ծախվեցան: Տոնաւաններ ծախող տիկինների թուում գտնվում էր և օպերային երգչուհի տիկին Բոստի: Դահլիճները լի էին և տեղական խնտիկներէնցիային պատկանող հասարակութեամբ:

ՇՈՒՇՈՒՅ մեղ գրում են: Վարդանանց տօնը, փետրվարի 8-ին, տեղիս հայոց հոգեւոր

Լուսինը խաղում էր հրապարակել վրա գտնված եկեղեցու խաչի հետ: Նա ևս հանդարտ էր անվերջ:

Նայեցի շուրջս, եկեղեցու պատի տակ սպիտակ ձիւնի վրա սկիւն էր տալիս մի բան:

— Այդ ինչ է, հետաքրքրվեցաւ եւ մի և նոր ժամանակ մի սարսուռ անցաւ մարմնիս՝ նա գետնին փռված մարդու էր նմանում: Մօտեցայ... Ո՛հ, սարսուռ, եւ չը սխալվեցայ՝ նա մարդ է, այն էլ կին: Նա ևս հանդարտ է, ինչպէս և շրջապատը: Նա չէ շարժվում, չէ շնչում: — Եւ ստացաւ է... — Դա, ընթերցող, անառակ Մաշոն էր: Ինչի էր նա եկեղեցու պատի տակ: Նա եկել էր արդեօք ամենապերի ծննդեան հրաշալի և խորհրդաւոր ժամին: Իր մեղքերին թողութիւն հայցելու դարձած խղճի խայթոցներին վերջ դնելու ուղիք մարդկային շրթունքներին, արտառուքը աչքերին սառել, փետացել, թէ գինետից հարբելու դառնալիս ընկել էր պատահմամբ այդտեղ ու մնացել, անկարող լինելով այլ ևս ոտքի ելն: Լուսինը գիտէ: Նա սառել էր, այսքան է միայն մեղ յայտնի:

Բ. Թ.

Типографія Канцеляріи Главнач. Гражд. час. на Кавк., Лорисъ-Меликовсе. ул. д. 432.